

трѣбвало да разреши препирнята, прибѣгналъ до хитрость.

Въ една отъ стаятъ на жилището си той поставилъ откраднатата глава. Въ друга стая, съседна на първата, поставилъ една маса, покрилъ я съ зелено сукно и така я отрупалъ съ книги, че да изглежда колкото се може по-тържествена. Следъ това съ помощта на една електрическа батерия жица той вързалъ дрѣжката на затворената стая, въ която се намирала главата и поставилъ единъ контактъ подъ масата. Като натиснѣлъ съ кракъ контакта, дрѣжката се наелектризирила и, който я пипнѣлъ, изтрѣпвалъ. Следъ като приготвилъ всичко, той извикалъ представители отъ дветѣ семейства; извикалъ и крадеца и собственика на главата. Когато всички били събрани, свещеникътъ, облѣченъ тържествено, казалъ, че ще извика своитѣ богове да познаятъ, кой е крадецътъ. „Въ тази стая, която е затворена — казалъ той — се намира главата; онзи, който е собственикъ, ще може да влѣзе въ нея, безъ да му стане нѣщо лошо, а крадецътъ ще бѣде поразенъ отъ моитѣ богове“. Следъ като преровилъ много книги и правилъ всевъзможни поклони, които извикали скритъ смѣхъ у присѣстващитѣ европейци, той поканилъ двамата съперници да влѣзатъ единъ по единъ въ стаята. Крадецътъ, който билъ по-нахаленъ, изсочилъ прѣвъ и, подсмивайки се, трѣгналъ къмъ вратата. Когато хваналъ дрѣжката, свещеникътъ натисналъ бутона, и единъ силенъ токъ ударилъ туземеца. Съ ужасъ, последниятъ пусналъ дрѣжката, грабналъ си нѣщата и като вѣтъръ избѣгълъ къмъ брѣга на морето. Семейството на крадеца напуснало посрамено острова, и оттогава свещеникътъ спечелилъ голѣма слава като сѣдия и магьосникъ.